

Birkeligheden ofte vil være en reel Forskjel imellem, idet det i mange Tilfælde er paalagt Brugerne at udrede Hartkornsskatten til Kommunen, og i saa Fald vilde efter det ene Alternativ Brugeren vedblive at betale hele Hartkornsskatten, men Cieren blive fri for Formueskatten, hvilket jo ikke kan være rigtigt, hvorimod i det andet Tilfælde Cieren vil komme til at betale sin Formueskat, og Brugeren faae et tilsvarende Afslag i Hartkornsskatten. Der er en anden Indvending, jeg maa gjøre imod samme Paragraf. Det er allerede blevet fremhævet fra en anden Side, at der vil fremkomme en meget ulige Ansættelse af Hartkornsskatten i de forskjellige Kommuner, efter som den vil rette sig efter, hvad den paagjældende Kommune har opkrævet i Hartkornsskatter hidtil. Der er ganske sikkert truffet mange Bestemmelser for at indskrænke eller udjevne denne Ulighed, men dog ialtfald kun indenfor samme Kommune. Der vil kunne komme til at ligge to Kommuner ved Siden af hinanden, af hvilke den ene af forskjellige Grunde har opkrævet en meget lav Hartkornsskat, medens den anden i de sidste 14 Aar har opkrævet en meget høj Hartkornsskat. Naar man nu fixerer den, vil man gjøre denne Ulighed blivende, give den et Lovpræg, som den ikke hidtil har havt, og det er vist urigtigt. Lad os tænke os to Kommuner, af hvilke den ene for 20 Aar siden har opført en Fattigaard, og derfor har kontraheret et Laan, som den nu er nærved at have afbetalt. Paa Grund heraf have Hartkornsskatterne hidtil været høje, men naar Laanet tilsidst er afbetalt, ville maaske Hartkornsskatterne kunne ned sættes. Ved Siden af den ligger en anden Kommune, hvor man maaske netop staar i Begreb med at opføre en ny Fattigaard eller at foretage andre lignende større Arbejder. Hidtil har Hartkornsskatterne der været lave, men nu ville de blive adskillig højere, de samlede Skatter ville blive højere, og Hartkornsskatten vil saa regelmæssig stige temmelig stærkt; de kunne jo kun stige hvert tredje Aar efter et vist Forhold. Hvad vil da Følgen blive deraf? I den ene Kommune ville jo de Ciere, der i en Snees Aar have sparet en høj Hartkornsskat, vedblive at svare en høj Hartkornsskat, uagtet Kommunen ikke har nogen særlig Trang dertil, i den anden Kommune vil det omvendt være Tilfældet, at Hartkornet ikke vil komme til at svare højere Skat. Der vil altsaa fremkomme en Ulighed. Jeg har nu anført et Exempel, men jeg kunde anføre et andet Exempel, der for Resten er temmelig almindeligt. Aarsagen til, at Kommunerne paalægge en højere Hartkornsskat er i mange Tilfælde den, at de store Hartkornsbesiddere ikke bo i

selve Kommunen. Det er den eneste Maade, hvorigjennem de hidtil have kunnet ramme dem. Nu aabnes der en rigtignot efter min Mening noget ringe og svag Mulighed for at ramme dem. Jeg haaber, at denne Afgang til at ramme dem vil blive stærkere; saa vil den Grund, som de paagjældende Kommuner have til at bevare de høje Hartkornsskatter, falde bort, man samtidig fixerer man dem paa Grundlag af deres hidtilværende Høide. Den Maade, hvorpaa jeg tror, at disse Forhold lettest kunne udjevnes, vil være i § 39 at optage foruden de Begrænsninger, som findes i Paragrafen, tillige en Bestemmelse om, at Hartkornsskatterne ikke maa udgjøre i nogen Kommune mere, end Gjennemsnittet af Amtets Hartkornsskatter har været, eller overhovedet stille dem i et vist Forhold til Gjennemsnittet af Hartkornsskatterne, hvis man ikke anser det for rigtigt netop at tage det strenge Forhold. Se vi hen til Statskatterne, er det jo en udtrykkelig Bestemmelse, at den er 8 Rigsdaler og 5 Mark i gamle Penge af hver Tønde Hartkorn hele Landet over, men her vil i Kommuner, som ligge ved Siden af hinanden, Eiendommene i den ene Kommune komme til at betale dobbelt saa høj Hartkornsskat pr. Tønde Hartkorn som Eiendomme i den anden Kommune. Der er en Bestemmelse, som har været angrebet fra flere Sider, og det er Bestemmelsen i § 14 om det Fradrag, som skal ske i Skatteindtægten. Den Grundsatning, som ligger til Grund herfor, betragter jeg som meget rigtig, og jeg ser ikke blot deri, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds saae deri, nemlig en Bestræbelse efter at skaffe Alle Valgret, men jeg ser ogsaa deri tilbels det Samme, som det ærede Medlem for Veile Amt's 3die Valgkreds (Th. Nielsen) saae deri, nemlig en Bestræbelse efter at gjøre Alle i Kommunen interesserede i Kommunens Anliggender, og jeg tror, at man bør tilstræbe dette saavidt muligt. Dog kan jeg ikke negte, at de Indvendinger, som ere blevne reiste imod denne Paragraf, ere for Kjøbenhavns og de større Kjøbstæders Bedkommende til en vis Grad berettigede, idet baade Ueligheden og de øvrige Ulemper ved at faae alle, selv de allermindste Skatteydere, satte i Skat og at finde dem og at faae Skatten fra dem dog til en vis Grad opveier den almindelige principielle Fordel, som i de to nævnte Retninger er forbunden dermed. Efter at have hørt den Diskussion, her har fundet Sted, kunde jeg være tilbøjelig til at foreslaa, at man i Lovforslaget, istedetfor at fastsætte, at kun de $\frac{4}{5}$ skulle være skattefrie, fastsætte, at det fulde Beløb skal være skattefrit, og at man